

**Nauicula siue speculum fatuoru[m] Prestantissimi
sacraru[m] literaru[m]**

Geiler von Kaysersberg, Johannes

Argentorati, 24. Jan. 1513

82 Ambitioso[rum] (Styg narren) Nole. Ascendere p[er] alienum fauore[m]
instar bedere: per vindinctam instar Ethne: per inuidiam instar fagi: p[er]
auaritiam instar gygantum: per hypocrysim instar ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70346](#)

Turba. LXXXII XXVII

sto. Seruauit hoc qdam coetus: de quo legit in Climaco: q memor et ploratū ppterū possedit in ministratōe. Cumq; a Jo. Climaco querere tur vñ hāc grām haberet: R̄ndit: Nunq; me hoīb; scriuire cogitauis/ s; deo: et omni q̄tē incipit indignū iudicans bac ignis visione lutea flā me memoratōem semp possideo. Vide in speculo exemplorū dist. ii. cōf. plo. cxxvii. Sed unde est putas q̄ qdā tam rudes sunt et indeuoti in deum q̄ ecclām nō visitat? Est (ni fallor) ex impietate et negligentia dñorū q̄ eos ad hoc non instigant: neq; exemplū deo seruendi p̄bent: immo his dieb; magis reb; domesticis eos onerant hospites invitando/ ut negligere cogant manē oia diuina: de q̄ duram deo reddēt rati onem. Ipsi piera sunt aliquā causa q̄ famuli efficiunt̄ eis inobedientes/ duri et rebelles. Et cur ita q̄ dñi nō sunt charitatiū et benigni ad eos sed duri/inhumani maledicētes eis. Nihil ḡ mireris/si talē eradicris echonē qualē sonū emittis. Non sic dñc: sed cito famulo sicut tibi vis esse deum pium:noli temptabilē loq; scito q̄ frater tu⁹ est/ et fortassis in gratia et te melior. Tandem multi dñi conqrunt̄ sup infidelitate ei⁹ fraude seruitorū: cuius tñ ip̄i nō modica sunt causa. Quippe q̄ eis nō p̄stant debitā et sufficieut̄ alimoniā: q̄ sit ut furari cogant̄/ aut nimis onerat̄: q̄ efficiunt̄ inuoluntariū. Magnos labores imponūt: et paruam mercede alimonias q̄ tenuē administrant. Inde fit ut et infidelē labo rent. Vtis igit̄ h̄c famulos in dñi pios tibi obediētes et fidelēs/sacri et tu talis sis in dñi et in eos/quēadmodū audiūisti. Jubet et idem Paulus: Et vos dñi (inquit) cadē facite illis. Et Eccl. xxxij. Si est tibi ser uis fidelis/sit tibi q̄si aia tua. Rogamus;

Feria. vi. post Inuocavit. Cathedra Petri.

Stultorū infinitus est numerus. Eccl. i. Euāgelium.

Clōg: simascula turba stultorū est ambitusorū (steig nar ren/clym narrē/vffgond narrē) Sūr q̄ nō p̄tentant̄ termis nis a deo sibi p̄fixis et mēsura rē: sed sup id tēdūt. Agricorū la vult esse ciuis/ciuis nobilis/nobilis miles/miles baro/ba ro comes/comes p̄nceps/p̄nceps dux/dux rer. Sic in spūali statu rē: Est h̄ ex supbia q̄ est inordinat̄ amor/prie excellētie (eigner hochheit) sive celitudinis: neq; b̄ excellentie nomē est respectiuū: vt dt Gabriel sup. ii. smiaꝝ. Tales sunt ambitiosi fatui hui⁹ turme (Steig narren.) Erat capitancus horū p̄mus Lucifer: q̄ nō p̄tentus mēsura sibi a deo p̄fixa/voluit inordinate fieri vt deus: et ait. In celū ascēdā: sup astra celi exaltabo solium meum: sed ebo in laterib; aq̄lonis: ascēdā sup altitudinē nubiū: similis ero altissimo. Qzqd: nunq; sine suo magno ma la: nō planc: q̄ detrusus fuit vsq; in p̄fundū inferni: nam sc̄pt̄: v̄erūt̄ ad in infernū deraberis in p̄fundū lacū. Fatuitatē hāc nō tacuerūt cti om̄ gētīles theologi/poeti q̄ eā finixerūt et dissuaserūt hac fabula. Qs ff ij

Ambiciosorum

Dedalus cum vellet ultra mare cum filio suo Icaro volare: informans eum quod non ascenderet nimis alte: ne solis calore penne eius aburcerentur et sic caderet: nec nimis basse: ne vinda grauer pennas: sed tamen mediis tenendo patrem sequeretur. Qui de volatu glatus: sua presumptioe designans patris sequitur vestigia: altius ascendit: et pennas abustis in mare cecidit.

Mare dicebat: Pennas aspergit in vndis. Quid. viii. Metam. Quod multi sunt huic Icaro siles: quod nec predicte doctrine credit: nec ex exemplis predictis informantur aut terrent quod non sufficit matrimonium vel hereditas: seu dignitas paternae: vel paternus honor: sed in superbia erecti volunt oes progenitores et singulos vicinos transcendere: vel per nouitatum inuentiores in ornatu: vestitu: et hinc per dominia: potestates: platuras et cetera. Relinquit rusticus vestes paternas: et nouas ex cogitat: et se vxoremque suam artificem similiter nobilibus vestit: ut in specie Brandt. Sed quod sit tandem: ut cum lucifero et Icaro ruinam patiantur: et ad paupertatem ignominiamque pueniant. Plane de hoc fine Psal. Ultimi impium inquit super altatum et eleutum sicut cedros libani: transiui et ecce non erat: quod si ui et non est in uictus locus eius. De his igitur sic ascendetibus et alte volatibus ambitionis (Styg. narren) est mibi animus dicendi hodie hac hora: et puto non incongrue euangelio in quo de Christo ascendente Hierosolimam: et angelo descendente in pisceanam fit mentio. Sed et festu Cathedre est scilicet Petri: in quo ciconiarum aduolatum de transmarinis partibus expectatur aduentus. Quas uis autem sufficienter hi fatui ex predictis diuosci possent: collegi tamen secundum nolas: quibus particularius discerni possunt: quibus mediis ad celitus dinem ab eis catastrophe occupitam ascendere nituntur.

Non Prima igitur nola est: ascendere per alienum et inordinatum fauorem instar hederae. Hedera per se ascendere non potest: arbori autem muro innatudo ascendit: etiam aliquem super recta via calcem extrudens. Sic quodam cum de se sint impostetes ascendere ad honores: alios innituntur. Exempli gratia. In statu ecclesiastico ad beneficia et dignitates: ita in statu seculari similiter ad honores puenire intuntem: dignioribus adhucerendo. Sed plane hec omnia non sine grande dampno ecce supra quam ascendit: eius qui ascendit: et eius cuius fauore ascenditur. Ecclesie inquit. Nam tales postquam elevati sunt supra ecce rectum: exurgunt calcem ecclesie: id est tempalia et charitatem: que sunt calix collidans membra ecclesie: quia quoniam que sua sunt. Deinde nocet eleutis quia eis evenit quod testudini portare ab aquila trans mare: quod cum esset ultra profundum aliqua occasione pennas illas retraxit: et testudo sibi dimisus: subito in mari cadens submersus interiit. Sic tales forte alios qua occasione suis fautoribus pennas auribus retrahentes sibi dimissi cadent. Tandem etiam nocet eleutibus: quod eis accidit quod aquile a tegulo auuum (sun schlupfferlin) Cum enim coi assensu vel similio oim aiunt quod altius volaret rex fieri posset: rogauit aquila quod eam in altum secum portaret: que

annuit nullas suspicās insidias. Cum vero sup omnes in altum ascēs id est aquila: exiuit illa de pennis aq̄se superius ascēdendo: et in aq̄le vis superium regnum sibi usurpauit. Sic et bos iusto dei iudicio p̄tra exaltantes exaltari p̄tingit.

Secūda nola est: ascendere p̄ ire vindictam instar Ethne. Sunt qui vellent se vindicare: et cū nō possunt/nitunt ad potestatē ascēdere/ut iti dem possint. Tales similes sunt Ethne q̄ ardet in se in Sicilia. Insulantes et accēdentes montem hūc/sunt p̄suasores vindicte/dicētes: Si tui loco essem/mullo modo dimittetrem quin vindicarē: potens cū es tē. Sed faruitas est: ideo velle ascendere et sine ala charitatis dei et pris mi sursum niti.

Tertia nola est: ascendere p̄ inuidiā instar fagi. Est natura fagi/q̄ eius umbra herbas/sub se crescere impedit: et q̄nto altius ascēdit/tāto latius umbra venenosam exp̄adit: s̄ tādem p̄cella r̄eti p̄sternit. Ita inuidi isti arte et statu suo nitētes in altū ascēdere: alijus ascēdere in altū vo lentiō inuidēt: et umbra venenose detractōis/accusatōis et viupatōis impeditūt. Sed in morte cū partuo flatu de ore cīnissō aia fagi in infernū cader: et herbe p̄us impeditē incipiēt crescere.

Quarta nola est: ascēdere p̄ avariciā instar gigātū. Sunt q̄ medi antībi diuitijs quas p̄gregāt ad altū ascēdere nitunt. Similes gigantib⁹/q̄ montes dicunt p̄portasse p̄rrā Jouem expugnandū: sed fulmina ti ab eodem perierūt. Sic illi iungētes domū domui/agrō agro et. et instar talpaz terrā terre iū: cīnī ad alta rendunt. Sed fulmine p̄curiunt: Discēdite a me maledicti. P̄anc hoc dī duris et diuitiib⁹ ut misericordib⁹ in euāglio.

Quinta nola est: ascendere p̄ hypocrisim instar milui. Milius sur sum ascēdens volans in altū: clamat p̄sy p̄sy p̄sy. Clamat inq̄s voce grācili et spirituali volde/acti nihil curaret de toro mundo tē. sed viso cadas uere/instar sagitte descēdit et rapit. Sic hypocrite dicunt/simulātes se sup gula et luxuria/p̄scritum in q̄dragēsimā etiā penitētēs/p̄sy p̄sy: s̄ cīs sante impedimentō viso cadas uere: cadūt et recidūt sup delectabilia gule et luxurie. Similes monstro qđ vocat lulligo: qđ q̄nq̄ dī societate hīc cū auib⁹/q̄nq̄ cū p̄scib⁹:nā q̄nq̄ cū p̄scib⁹ maris p̄fundā scrutāt: cuī dī aq̄s fastidierit eleuat se alio pennigeris et cū auib⁹ cibera scādit. Sz q̄r stat nō p̄ sustinere ventoz: cū rētis p̄curit ad aq̄s reuertit et in p̄fundū relabit aquaz. Sic in p̄fundō carnaliū voluptatū positi/cū in eis tedia inuenient: et penalitates aduersitates q̄z senserint/ad breue tēs p̄us p̄ p̄fessionē et bona opa se erigūt. Cūq̄ in illis modicā difficultatē senserint/ad partū tentatōis impulsū in p̄stīnam miseriā recidūt. Item milius in altū ascēdit famelic⁹/ut ad distātiā facilius p̄dam videat et citius capiat. Sic illi ore oia ipalā p̄temnūt.i. fingunt se in ali p̄sum sanctitatis volare/ut beneficia ecclesiastica/promotōnes/munera

ff 117

Divitum

Pet laudes hominum adipiscantur. Ad pedem ascendisti. Gen. xlii. Fingunt se longius ire/desiderantes audire. Mane nobiscum: et retrocedunt instar arietis: non ut fugiatur/sed ut fortius pertulantur.

Sexta nola est: ascendere per acediam/instar testudinis: quod cum per longum tempus tarde tamen arborē ascen̄terit/ad frigidū pululū ventū decidit. Sic quidam ad arborē penitentie/tarde sc̄ez viri usque finem quas dragesimē ascendunt: quod tamen mori ad ventū frigidū tentatōis frigidū serpentinis: quod locū in aqua lone quesuitur/ et flatu suo frigido infecit: perstringuntur et corde coagulato recidunt in priora peccata. Animalia ibāt et revertebantur.

Septima nola est: ascendere per falsitatem instar colubri. Miramur aliquā vñ sit quod in altū sit: atū ille puererit/ad tanti p̄tri aut principis famularitatē. Sed nihil mirandum: per fraudem/vias tortuosas/instar colubri/cuius via nescit in petra. Itaque per cocleā ascendunt illi. iij. Reg. vi. Ascendunt ad modū sagitte non bene pennate/vadēs illicet illuc. Sic hi per ambages et prigas/duplicitates/excusatōes et falsas coloratōes ad statū perueniunt. Ecce frēs mei nolas horum stultorum. Clerc stultorum/q̄ p̄munt miserabilit̄ et miserabilit̄ in h̄ ascensu. O ambitio ambitientium crucis: clamaet b. Bern. Qanto satius erat in humilitate ingredi in pace et quiete/ et iniungere regem aie sue sub iugo domini/ et non sub iugo diaboli supbia et ambitōe sudare et quidē frustra. Quotiens rogo tales mētēs non sequuntur altos illos statū/ sed moriuntur p̄usque sequuntur. Quid si aliquā (quod tñ raro fit) sequuntur/non diu perseverant/sed statim coguntur per mortē recedere. Dūmittamus igit̄ hāc fatuitatē. Rogemus dominum.

Sabbato post Inuocauit.

Stultorum infinitus est numerus. Eccles. j. Euangeliū;

Octogesima tercia stultorum turma est diuītū (Selt narrē ob reich narrē). Neque turbet te quod tertia et decimaseptima turma idē nomē habeat cū bac turma: quod p̄tra virtutē auaritie non satis dici potest. Sicut et Libyis, frequētissime p̄tra illud in uebit: quod oīm sit malorum radix: ut ait Ap̄ls. Genui possent he tres turme ab inuicē distingui et diuersis nominib⁹ appellari: et in quilibet spēciā materia ē tradita. Sed nihil curio de h̄: etiā in p̄niciis alia quod p̄us p̄tra diuītias curabo tradere materiā: videamus ḡ. Ecce nostri factū sunt quod magnificiūt diuītes et diuītias/ et parvifaciunt paupes et paupertatē. Duab⁹ ḡ nos possunt dinoscere.

Prima nola est: magnificare diuītes et diuītias. Sunt quod p̄serunt diuītias honorib⁹/honestatib⁹ et probitati et ceteris oīa quod intuitu diuītiaz faciunt et permittunt vitia. Mira res quod tāti facis oī stulte diuītias malas vtricquā et p̄sumas corpori et aie nocuas: quod oīs mali sunt origo. Forstitan mibi non credo. Audi Ap̄lin: Radix oīm malorum cupiditas; vtricquā radix oīm pec-